

De inmiddels in diskrediet gebrachte serie over paardenevolutie kwam aan bod, evenals het argument van de stervende rudimentaire organen, en een hele reeks andere misleidende ideeën die de tand des tijds niet hebben doorstaan, zoals eugenetica.

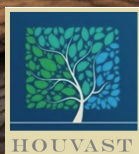
Iets wat we moeten onthouden, is dat feiten nooit belangrijk zijn geweest voor het evolutionaire argument. Dit is veel meer een filosofisch en religieus debat dan een debat over *feiten*. We discussiëren niet over wat we kunnen zien, maar over wat er bedoeld wordt met wat we zien. Het debat over evolutie en schepping gaat over *operationele wetenschap* versus *historische wetenschap*. Bovendien passen de meeste argumenten naadloos in de Bijbelse schepping, zoals natuurlijke selectie, verandering in de tijd, het fossielenbestand in het algemeen en overeenkomsten tussen de diverse levensvormen op aarde. We moeten het verschil tussen operationele en historische wetenschap in gedachten houden, en niet vergeten dat dit *een spirituele strijd is om de harten en geesten van mensen*.

De Nebraska Man was destijds een belangrijk onderwerp, ook al kwam het niet ter sprake tijdens het proces. In 1922 werd een tand opgestuurd naar de evolutionist Henry Fairfield Osborn, een invloedrijke paleontoloog en voorzitter van het American Museum of Natural History in New York. Hij was een vooraanstaand lid van de American Civil Liberties Union. Hij was degene die beweerde dat deze tand afkomstig was van een oeroude aapmens. De beweringen waren sensationeel en leidden tot een overvloed aan diorama's en diagrammen van deze nieuwste 'aapmens' die de publieke verbeelding prikkelden. Immers, als de 'wetenschap' het beweerde, wie zou het dan tegenspreken? Toch was het bedrog. De Nebraska-mens was niets meer dan een varkenstand.

Creationisten hebben het vaak over de Nebraska-mens gehad, maar het is zo ver in het verleden dat het argument ingetrokken zou moeten worden. Ik breng het hier alleen ter sprake omdat het zo'n invloedrijke kwestie was ten tijde van de rechtszaak. Het is niet zo dat alle evolutionisten leugenaars zijn. Maar het was alsof iemand een op maat gemaakte bewering over de aapmens had verzonnen om Bryans standpunt te ondermijnen, vrijwel direct nadat hij zich begin jaren twintig tegen evolutie begon uit te spreken. Toevallig, of misschien ook niet, kwam Bryan uit Nebraska. De fraude werd kort na het proces ontdekt en Nebraska Man werd in 1927 aan de kant gezet. Maar de schade was al aangericht. >>>>

*“De Geest van God heeft mij gemaakt,
en de adem van de Almachtige
heeft mij levend gemaakt.”*

Job 33:4

Het Apenproces schepping versus evolutie

Het "apenproces" een eeuw later

door Robert Carter

100 jaar geleden schokte het "**Scopes Monkey Trial**" de wereld. Het raakt ons nog steeds. De kwesties rond academische vrijheid, het onderwijs in evolutie op school en tal van andere daarmee samenhangende kwesties hangen samen met wat er gebeurde in een slaperig stadje in het zuiden van Amerika tijdens de bloedhete julimaand van 1925.

In maart 1925 had de wetgevende macht van Tennessee unaniem de Butler Act aangenomen. Deze wet verbood het onderwijzen van menselijke evolutie in onderwijsinstellingen. De wet was vergelijkbaar met de wetten die in 19 andere staten waren aangenomen en legde geen beperkingen op aan het onderwijzen van een oude aarde of de evolutie van andere levensvormen. Toch zou de evolutionaire gemeenschap dit niet tolereren. De zaken liepen uit de hand. Seculiere socialisten, industriëlen, evolutionisten en religieuze unitariërs hadden hun krachten gebundeld om het onderwijssysteem te creëren. Ze konden niet lijdzaam toezien hoe één staat hun plannen dwarsboomde. De meeste mensen in de staat Tennessee waren straatarm na de Burgeroorlog (1861-1865) en de wederopbouwperiode (1865-1877) en de langetermijngevolgen daarvan. Erger nog, de staat kende een hoog percentage zelfverklaarde christenen. Er moest iets gebeuren.

Het was duidelijk een tegenstander die serieus genomen moest worden. Maar er was nog meer aan de hand met deze man dat de aanklager zorgen had moeten baren.

De American Civil Liberties Union plaatste een advertentie voor iemand die bereid was de wet aan te vechten. Een leraar hoefde alleen maar het lesboek te openen dat al was goedgekeurd door het ministerie van Onderwijs en al in gebruik was in de klaslokalen van Tennessee, en les te geven over menselijke evolutie. Ze vonden een man die ermee instemde te beweren dat hij de wet opzettelijk had overtreden en de toon was gezet. Tientallen jaren vóór het proces, eind jaren 1880, had George Campbell, de politiek en wetenschappelijk scherpzinnige hertog van Argyll, een essay geschreven waarin hij de "terreur" hekelde die evolutionisten tegen hun tegenstanders hadden ingezet. De evolutionisten in Groot-Brittannië deden er alles aan om hun tegenstanders aan de schandpaal te nagelen, de wetenschappelijke feiten te verdoezelen en hun mensen machtsposities te bezorgen in de academische wereld, de overheid en de religie. Hij noemde zijn essay "Een Grote Les". Veertig jaar later zou Amerika dezelfde behandeling ondergaan. De christenen zagen het niet aankomen.

Maar de vraag is: hebben we onze les geleerd?

John Scopes was coach van een American voetbalteam op een middelbare school in het stadje Dayton in Tennessee. Hij studeerde rechten aan de Universiteit van Kentucky. Blijkbaar was hij opgeroepen als invaldocent voor de biologieles. In mei 1925 werd beweerd dat hij had onderwezen dat de mens was geëvolueerd van apen - wat de wet in Tennessee verbood. Na het proces zei hij dat hij het evolutiegedeelte in het leerboek had overgeslagen, maar dat deed er niet toe, want zijn getuigenis werd overschaduwd door de titanenstrijd tussen de aanklagers en de verdediging. In 1932 stelde hij zich kandidaat voor het Congres (in Kentucky) als socialist en verloor. De rest van zijn leven werkte hij als geoloog in de olie- en gasindustrie.

Clarence Darrow was de advocaat van de verdediging tijdens het proces. Hij noemde zichzelf ook een scepticus en agnost. In een essay, geschreven een paar jaar na het proces, getiteld *Waarom ik een agnost ben, ging hij tekeer tegen de zogenaamd bijgelovige overtuigingen in de Bijbel*. Hij noemde daarbij het scheppingsverhaal, de zondeval, de spraakverwarring in Babel, Jozua's lange dag, de maagdelijke geboorte van Christus, profetieën, wonderen en het bestaan van een ziel. Hij sprak de Bijbel rechtstreeks tegen (Spreuken 9:10) en besloot zijn betoog met de woorden:

“De vrees voor God is niet het begin van wijsheid. De vrees voor God is de dood van wijsheid. Scepticisme en twijfel leiden tot studie en onderzoek, en onderzoek is het begin van wijsheid. De moderne wereld is het kind van twijfel en onderzoek, zoals de oude wereld het kind was van vrees en geloof.”

Clarence Darrow (links) en William Jennings Bryan (rechts) tijdens het Scopes-proces in 1925.

Dit was een tegenstander die serieus genomen moest worden. Maar er was nog meer aan de hand met deze man dat de aanklager zorgen had moeten baren.

In 1924, vlak voor zijn verschijning bij het Scopes-proces, was hij de advocaat van de verdediging tijdens "Het proces van de eeuw". Zijn cliënten, Leopold en Loeb, waren

twee rijke tienerjongens uit Chicago die hun buurman, een jongere jongen, voor de lol hadden vermoord. Nadat de jury was samengesteld en het proces klaar was, vroeg de rechter aan Darrow hoe zijn cliënten wilden pleiten. Zijn antwoord was simpel. Het ging ongeveer zo: "Edelachtbare, mijn cliënten willen graag schuldig pleiten." Dit was schokkend; ze riskeerden de doodstraf!

Maar Darrow had een plan. Nadat dat pleidooi was ingediend, ging het proces direct over naar de veroordeling. Er was geen jury. Er was geen officier van justitie. Er waren alleen Darrow en de rechter, en Darrow had meerdere dagen – 12 uur openhartig praten – nodig om zijn slotpleidooi te houden! Sterker nog, die verdediging werd een tekst die de volgende 50 jaar gebruikt zou worden op Amerikaanse rechtenfaculteiten. Wat was zijn verdediging? Alleen dat zijn cliënten zichzelf niet konden helpen, omdat ze een product waren van hun evolutionaire erfgoed! Leopold en Loeb kregen levenslang. Darrow was wereldberoemd. Hij werd vervolgens door de ACLU uitgekozen om de wet van Tennessee aan te vechten die het onderwijzen van de menselijke evolutie verbood.

Ja, de man die werd uitgekozen om te argumenteren tegen het onderwijzen van evolutie op scholen in Tennessee was een voorstander van 'miljoenen jaren' en de evolutie van het leven vanuit een gemeenschappelijke voorouder.

William Jennings Bryan was een van Amerika's laatste grote staatslieden. Hij was een 'populist' en had zich drie keer kandidaat gesteld voor het presidentschap namens de Democraten. Het zou moeilijk zijn om hem te classificeren met behulp van moderne politieke termen, maar vanwege zijn verlangen naar een radicale herverdeling van de welvaart zouden we gedwongen zijn hem uiterst links te plaatsen. Hij geloofde ook in diepe tijd en 'geologische' evolutie.

Ja, de man die werd uitgekozen om te argumenteren tegen het onderwijzen van evolutie op scholen in Tennessee was een voorstander van 'miljoenen jaren' en de evolutie van het leven vanuit een gemeenschappelijke voorouder. Wat hij niet accepteerde, was dat mensen uit apen zijn geëvolueerd. Waarom? Omdat, als dit waar was, hij begreep dat er geen rechtvaardiging was voor zijn sociale programma's. Als we van dieren afstammen, betekende dat dat we niet beter waren dan dieren, dus waarom zou de ene mens zich dan om de andere bekommeren? Bryan begon in een lastig parket. Hij had een pseudo-bijbelse positie die in wezen onverdedigbaar was, vooral in een confrontatie met een man als Darrow. Gezien het feit dat dit proces Amerika in de nabije toekomst ingrijpend zou veranderen, hadden de Bijbelgelovige conservatieven zich ernstig zorgen moeten maken. De pers gaf het evenement een circusachtige sfeer. Het stadje Dayton stond op zijn kop en was vol met hordes mensen. Sensatiebeluste processen zijn geen goed recept voor rechtvaardigheid. En de berichtgeving was toen net zo bevooroordeeld als nu.

Het leerboek dat bij het geschil betrokken was, was Hunter's Civic Biology. Voor ieder modern mens is dit boek weerzinwekkend. Vergeet de evolutieleer; het leerde direct dat blanken superieur waren aan zwarten. Dat had voldoende moeten zijn om het te verwerpen, maar de toonaangevende evolutionaire wetenschappers van die tijd waren verachtelijke racisten, zeker naar de huidige maatstaven. Het gebruikte ook de ideeën van Ernst Haeckel, een fervent darwinist en apostel van bedrog, dat het menselijk embryo de stadia van de evolutie doorloopt terwijl het groeit. 'Ontogenie recapituleert fylogenie' was de bijbehorende uitdrukking, maar die komt niet in het boek voor.